

en repræsentant, som taler for sig. Det er også en måde at kommunikere på, og jeg tror faktisk, den er aktuel endnu, selv om mange behersker de nye former.

Vil man også vurdere, om en græsrodsstation er relevant, ud fra hvor mange seere den har?

Vil man overhovedet ikke tage hensyn til, at det også er en eller anden form for uddannelsesplads til kommende aktører i medieverdenen?

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Hjemmesider og internet og alt det her! Jamen det ene udelukker vel ikke det andet, går jeg ud fra, for selvfølgelig er det jo en del af udviklingen, og den går vi på ingen måde imod i Kristeligt Folkeparti.

Når vi taler om græsrods-tv, er det jo også et stykke lokal-tv, som netop gør, at borgerne i nærmiljøet har mulighed for at ytre sig. Så jeg må spørge hr. Jens Rohde, om det er bedre at give midler til det kommercielle tv med diverse amerikanske tv-serier og reality-tv, og hvad ved jeg. Jeg må spørge, hvad kvalitet så er for hr. Jens Rohde.

Kl. 21.00

Når man så gerne vil have bredden, må man jo holde fast i, at græsrodsbevægelser jo netop er en repræsentant også for bredden og for den almindelige borger. Det kunne jeg da ikke forestille mig at hr. Jens Rohde er imod.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Fru Anne Grete Holmsgaard, også her er der tale om den sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det er sådan set mest for at være sikker på, at hr. Jens Rohde når at svare mig denne gang.

Vil hr. Jens Rohde være åben for programråd fortsat, hvis de f.eks. er mindre, hvis de er sammensat på en anden måde? Og er den åbenhed så stor, at hr. Jens Rohde vil være med til at påvirke sin egen minister til at tage forslaget af bordet?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nej, jeg vil ikke påvirke ministeren til at trække forslaget. Jeg sagde klart og tydeligt, at jeg mener, at dialogen er der i dag, og at de fora, som eksisterer i dag, er forældede. Så det vil jeg ikke.

Jeg synes, at der er en dialog, men hvis der er andre, der synes, at der er behov for noget mere, vil jeg gerne være åben over for det; men jeg mener ikke personligt, at der er behov for det, og derfor vil jeg selvfølgelig ikke prøve at påvirke ministeren til at opretholde noget, som jeg ikke mener er tidssvarende.

Hvad er kvalitet, spørger fru Bodil Kornbek. Ja, kvalitet er ikke det samme for fru Bodil Kornbek, som det er for mig. Det er ikke det samme for fru Jytte Wittrock, som det er for hr. Naser Khader. Kvalitet er en subjektiv vurdering; nogle kan lide den ene form for udsendelser, og andre kan lide en anden form for udsendelser.

Jeg har en holdning til noget af den kvalitet, som jeg har set på nogle nonkommercielle stationer. Jeg har sandelig også en holdning til noget af den kvalitet, jeg ser på vores public service-institutioner. Det afhænger fuldstændig af udsendelserne, og hvordan jeg som person oplever dem. Så den kvalitetsdiskussion skal man være meget varsom med at gå ind i.

Så vil jeg sige til fru Bodil Kornbek: Nej, vi vil ikke give midler til de kommercielle stationer. De skal ikke have nogen midler. De skal overhovedet ikke have én krone. De må klare sig selv; men vi skal jo ikke slå dem ihjel ved at pålægge dem public service-opgaver, samtidig med at de skal betale for at få lov til at sende tv, når vi har tv-stationer, som vi betaler for at sende public service. Det er ganske enkelt ikke holdbart. Det er ganske urimeligt.

Jytte Wittrock (S):

Ja, jeg tager det dybe suk som ærgrelse over, at jeg ikke fik et svar.

Regeringen tager med L 134 videre fat på sit korstog mod råd og nævn, så vidt vi ser det i Socialdemokratiet; men vi er ikke uvillige til i hvert enkelt tilfælde at vurdere, om noget er overflødig, om noget kan gøres på en anden måde. Vi har faktisk ved at fremsætte B 78 signaleret, at der er forskel på, hvad det er for nogle emner, vi diskuterer.

For os er det helt vitalt, at vi i Danmark har og i fremtiden stadig har mangfoldighed i medieverdenen. Derfor ønsker vi også, at der skal være et bredt og frodigt public service-begreb. Så vi er meget glade for, at kulturministeren ønsker at få præciseret public service-forpligtelsen og at sikre en nødvendig dialog om det.

Vi går ud fra, at man også er villig til at diskutere, at public service-forpligtelsen kan være forskellig i forhold til forskellige medier, og måske